

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Preč. g. kanonik dr. Ivan Mlakar je imenovan kn. šk. komisarjem za usposobljenostne izpite iz veronauka na mariborskem učiteljskišču.

Izpitni učne usposobljenosti za občne ljudske in za meščanske šole se začne na mariborskem c. kr. učiteljskišču v toletnem jesenskem roku dne 4. novembra ob 8. zjutraj.

Župnijski izpit v Celovcu je naredil naš štajerski rojak in slavnoznani pisatelj č. g. Fr. Ks. Meško.

V Kozjem je umrla davkarjeva hčerka gca Antonija Grejan v 22. letu svoje dobe.

Uprava Pesnice. Že v zadnjem listu smo pisali, da se je pod vodstvom državnih poslancev Robiča in dr. Ploja predstavilo ministerskemu predsedniku odposlanstvo slovenskih spodnještajerskih veljakov, da ga poprosijo za skorajšno urednavo Pesnice. Ker je »Štajerc« list za kmeta, zato v zadnjem listu hvali meščanskega peka Ornika in grajščinskega oskrbnika Flucherja, da imata ta dva gospoda zasluge za urednavo Pesnice. Kake zasluge? O Flucherju niti ne govorimo, on si želi regulacijo, kakor vsi slovenski kmetje, a storiti ne more ničesar. Gosp. Ornik pa je deželni poslanec, vleče z Nemci in Nemci imajo v deželnem zboru večino. G. Ornik bi pri svojih prijateljih lahko dosegel regulacijo, pa je ni. V Gradcu nam Nemci sploh niso naklonjeni. Zato sta Robič in dr. Ploj peljala Slovence na Dunaj. Pred ministerskim predsednikom se je poslanec Robič pritoževal, da se regulacija Pesnice namerjava že skozi sto let, pa še se nič ni zgodilo. Dr. Omulec, načelnik okrajnega zastopa v Ormožu, je popisal pred ministrom velikansko škodo, ki jo dela Pesnica. Ako se regulacija kmalu ne izvrši, se posestniki ob Pesnici gospodarski uničijo, ne bodo mogli več izhajati in živeti. Ljudstvo je razdraženo in zahteva od pomoči. Dr. Omulec odločno zavrača mnenje nekaterih, da si naj okraj sami ali pa vodne zadrage regulirajo Pesnico. Denarja ni, to ni mogoče, to se pravi naše ljudstvo le za nos voditi! Dr. Ploj pravi ministru, da se pač na Zgornjem in Srednjem Štajerju (kjer so sami Nemci!!!) skoraj vsi potoki regulirajo. Tudi vlada tam rada pripomaga in sama plačuje po 45% vseh stroškov. Naj pripomore vlada tudi pri Pesnici, in drugo leto se lahko regulacija začne. Ministerski predsednik odgovori, da je dobro poučen o potrebi regulacije Pesnice, ker se v tem oziru poslanca Robič in dr. Ploj pogosto pritožujeta in nujno zahtevata od pomoči. Kar je v njegovih močeh, bo vse storil, da se regulacija kmalu začne. Mi gremo kaj staviti, da bo »Štajerc« to vse zamolčal, ker tega niso storili nemški trgovci, ampak slovenski kmetijski poslanci!

Štajerska kmetijska družba je imenovala svojim tajnikom g. Franca Juvana, doslej ravnatelja kmetijske šole v Hebu na Češkem. Juvan je Korošec in je nekaj časa služboval tudi pri koroški kmetijski družbi.

V Razvanju pri Mariboru je umrla dne 13. okt. občesposlovana veleposestnica Neža Rečnik, po dom. Kralj v 47. letu svoje dobe. Skoz 14 let je neprenehoma bolehal, a nikdar nisi slišal iz njenih ust kake tožbe čez njeno bolezen. Tolažbo je iskala in tudi našla v molitvi in prebiranju pobožnih knjig, zlasti mohorskih, katere je skoraj do cela iz glave znala, kakor tudi »Slov. Gospodarja«, katerega so ji še morali otroci, ko so že njene oči in telesne moči opešale, prebirati. Njen blag značaj in trdno krščansko prepričanje posebno lepo odseva iz njenih besedij, katere je še kratko pred smrtjo k svojim otrokom obrnjena govorila: »Otroci! spolnajte zvesto moje nauke in srečni boste na tem in onem svetu!« Naj ti bo, prebлага

mamica, zemlja lahka in naj ti sveti večna luč! Saj

Križ nam sveti govori,
Da zopet vid'mo se
Nad zvezdami,
Da vid'mo v rajju večnem se,
Nad zvezdami!

Politični shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici se je zadnje nedelje prav veličastno izvršil. Poslanec Robič je poročal o uspehu pesniške deputacija na Dunaju, o političnem položaju na Dunaju in v Gradcu, nadalje o vinogradniških posojilih, o nemških zborih v Mariboru, Radgoni in Lipnici in kaj je treba nam Slovincem storiti za utrditev naše narodne posesti v bodočnosti. Izreklo se je poslancu soglasno in popolno zaupanje in zahvala za njegovo delovanje posebno gledé regulacije Pesnice in obnavljanja vinogradov. Poslanec dr. Rosina je v jako zanimivem govoru pojasnjeval krivice, ki se nam godé od strani naših Nemcev na Štajerskem, zavoljo katerih slovenskim deželnim poslancem ni mogoče več hoditi v štajerski deželni zbor. Zavedni marječki kmetje so navdušeno odobraval abstinenco slovenskih deželnih poslancev. Na to so bile soglasno sprejete predložene resolucije. Ko sta navzoča poslanca na razna vprašanja vsem povoljno odgovorila, je predsednik društva z »živjivo« klici na sv. Očeta in svitlega cesarja zaključil zbor. Natančneje poročilo prihodnjic.

V Mozirju so si izvolili novim županom g. Valentina Kosa, posestnika na Brdem pri Mozirju. Prvi svetovalec pa je postal gosp. Marka Slatinšek iz Loke, fare nazarske, drugi g. Valentin Rozoničnik, fare šmiheljske, tretji gosp. Matija Merzlak, posestnik na Selah pri Mozirju. Četrtri in peti svetovalec sta iz trga. Prejšnji župan Anton Mlinar ni mogel preboleti svojega padca. Že zjutraj je klical po trgu: »Še eno uro in jaz nisem več župan! Uj-uj-u!« In res čez eno uro je padel raz županski stol! Naše pomilovanje! Novemu odboru pa želimo blagoslova pri delovanju!

Slovenska zmaga. Na Cigonci pri Slov. Bistrici so tudi pri drugi volitvi iz I. razreda zmagali slovenski možje. Slava jim! Sedaj je občina popolnoma v slovenskih rokah. O dogodkih pri tej volitvi še bomo poročali.

Slovensko uradovanje. Piše se nam: Posebno se pri slovenskih občinah opazuje, da one, katere že na nižje urade, na primer na glavarstvo slovensko uradujejo, na višje urade v Gradec v nemščini dopisujejo, to pa večinoma zategadelj, ker se tam slovenska pisma na nemško prestavljajo; toraj hočejo stem občine istega mišljenja višjim uradom predstavljene prihraniti. To pa je zelo napačno, ker če višji uradi ne dobijo slovenskih dopisov, potem tudi Slovencev za uradnike ne potrebujejo; če pa se jim slovensko dopisuje, morajo pri višjih uradih vsaj tistega slovenskega uradnika imeti, kateri jim slovenska pisma na nemško prestavlja, in če bodo začeli višji uradi toliko slovenskih pisem dobivati, da jim bode preveč prestavljanja, bodo tam tudi morali višja mesta Slovincem prepuščati. Vidi se toraj zopet, kako važnega pomena da je slovensko uradovanje. S točnim izpolnovanjem naše narodne dolžnosti si lahko pridobimo za naše brate in sine imenitne službe, katere sedaj Nemci posedujejo in s tem pa tudi en del premoženja od Nemcev za naš narod pridobimo. Spoštujmo torej svoj narod in držimo se svojega lepega jezika, potem ga bodo začeli tudi drugi narodi spoštovati.

Kaj dobimo od države? Državni proračun za l. 1902 izkazuje, da bo država prispevala za zgradbo lesenega mostu čez Dravo med Marenbergom in Vuhredom 10.000 K, za zidanje telovadnice pri mariborskem učiteljskišču 24.000 K in za notranjo opravo okrožnega sodišča v Mariboru 140.000 K.

Na Gorici pri Rajhenburgu so pokopali preteklo nedeljo Jožefa Habinca, moža stare korenine, udanega Bogu in cerkvi. Pred par leti je slovesno obhajal zlato poroko s svojo še živečo ženo Uršo, s katero je

55 let v srečnem zakonu živel. Velikanski spreved je pričal, kako priljubljen je bil rajni pri vseh.

Iz Ptuja nam pišejo: Bismarkova ulica v Ptujtu postaja nekaterim nemškimi trgovcem tesna (menda pa preveč prazna! opomba uredništva.) in zato si iščejo po drugih ulicah prodajalne prostore. Premnogi Slovenci se se namreč vedno branijo stopiti v ulico, ki nosi ime tega velikega sovražnika Avstrije in katoliške cerkve. To vse je uspeh občinske politike peka Ornika, pri njem naj se trgovci zahvalijo. — Skrivnostno, tajnostno se širi po našem mestu neka govorica in zona obletava nemške in nemškutarske trgovce, ko jo zaslišijo. Šepeta se, govori se, da dobimo polagoma v Ptujtu — slovenske trgovce. In vse, kar slovensko čuti in misli, se pripravlja, da bo slovenskim trgovcem v Ptujtu obstanek zagotovljen. Kaj rečete k temu, oče Ornik? Pod vašim županstvom zahaja »nemškemu« Ptujtu solnce bodočnosti. Tudi to je uspeh vaše politike, gospod Ornik. Pustite rajne politiko in bavite se s svojo pekarijo!

Iz Podgorja nad Sevnico. Dne 16. t. m. je umrl tukaj po kratki pa mučni boleznii mladenič Karol Oblak. Kako ga je vse rado imelo, pričal je lep pogreb. Pa saj je bil rajni vedno tako ponižen in postrežljiv, da ga bodo Podgorci težko pogrešali. Rajni je bil kot samouk kaj spreten mizar in podobar. Največje veselje mu je bilo olepšavanje domače podružne cerkve, za katero je med drugim napravil jako lep in primeren križev pot. Tudi je postavil v minulem letu lepo novo kapelo, v kateri je altar in svečnik sam izrezljal. Bodi blagemu mladeniču lahka zemljica!

Ljutomer. V tukajšnjo šolo realko se bodo sprejemali učenci v pondeljek dne 4. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne v šolski sobi na glavnem trgu. Vsak na novo vstopivši učenec naj s seboj prinese zadnje šolsko naznanilo, oziroma spričevalo dotične šole.

Šivanka v kurji bedri se je našla pred kratkim v Zadobrovi blizu Celja pri Zagažanu. Kure so k prazniku zaklali, ne vedoč, da ima šivanko v bedri, ker ni popolnoma nič šantala. Kokoš se je lepo skuhala in prinesla se je na mizo, kjer jo je gospodar na krožniku zrezal. In eno bedro, za katere kostjo je šivanka navpik tičala, je sam obiral. Ko je prvokrat ugriznil, še ni nič zapazil, ko je drugokrat, je pa že nekaj zaškripnilo med zobmi. Gospodar preišče bedro in kaj najde? Popolnoma celo, koničasto in brez vsake rje, navadno šivanko. Sreča, da jo je o pravem času opazil. Zakaj, če bi jo požrl, bi mu gotovo ne teknila dobro.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naš klobučar se je menda že naveličal slovenskih grošev, kakor se meni vidi, ali pa je tako pobožen postal, ker je tudi naročen na ptujski »pastirski list«. Zalostno! No, njegov sinček se menda sramuje tega ptujškega »mrčesa«, ker je, ko sem ga vprašal, kaj da ima tako skritega, zarudel kakor deklica in mi v zadregi povedal, da ima — »Štajerca«. No, bilo je tudi tedaj, t. j. v soboto precej mrzlo; morebiti se je bal, da bi mu rahločutna »krota« ne zmrznila. J. V.

Duhovniške vesti. Provizor v Žusmu je postal č. g. Anton Šebat, dosedaj kaplan pri Sv. Babari pri Vurbergu. Prestavljeni so č. g. Jakob Kranjc iz Vranskega v Št. Peter v Savinjski dolini, Jos. Sigl iz Zgornje Polskave v Vitanje, Fr. Gomilšek iz Jarenine k Sv. Barbari pri Vurbergu, Alojzij Kramaršič iz Vitanja v Jarenino. — Umrl je v Gradcu č. g. minorit Franc Kukec, star 32 let, doma iz Sv. Marka pri Ptujtu. Naj počiva v miru!

Iz Ceršaka pri Mariboru. Novo imenovanemu častnemu občanu naše občine č. g. Matiji Kelemina se je izročila dne 13. oktobra diploma. Tem povodom je daroval častiti gospod 50 kron za občinske uboge, za kar se mu podpisani župan v imenu občine prisrčno zahvaljuje.

Tone Hauc, župan.

Iz šole. Nadučitelj na okolški šoli Slov. Gradec je postal g. Franc Vrečko, nadučitelj v Št. Ilju, nadučitelj v Studenicah g. Oton Vobič, učitelj v Laporju, nadučitelj na brežiški šoli Franc Rudl je prestavljen kot učitelj v Aflenc. Učitelj in voditelj šole je postal v Studencih pri Mariboru Gustav Gross iz Nieder Oeblarna (!!!), v Brezju g. Makso Zemljič, v Gornji Kungoti g. Franc Korbar, učiteljica v Hočah je postala gđ. Micika Vučnik iz Jarenine, v Slivnici gđ. Anica Wutt, v Selnici ob Dravi gđ. Pavlina Rus, v Podgorju pri Slov. Gracu gđ. Marijana Vrečko. Učiteljica ročnih del v Zgornji, Spodnji Kungoti in Svičini je postala ga. Pavla Vračko, v Čadramu ga. A. Blenk, v Št. Jurju ob Ščavnici gđ. Fr. Grossman. V pokoj je stopil nadučitelj pri Sv. Martinu pri Gornjem gradu g. Josip Tičar in ga. Berta Aufreht, učiteljica v Karčevini pri Mariboru.

Slovenjigradec. Pretekli teden sta prenočila dva agenta v zadružni gostilni. Prihodnji dan podala sta se k Boštjanovemu sinčku, knjigovezu in kolporterju »Štajerca« ter mu ponudila svoje blago. Ta ljubeznivi — čič pa ju pošteno ošteje ter pravi, da od ljudi, ki zahajajo v zadružno gostilno, ne kupuje in ne potrebuje blaga. To damo na znanje Vam, častiti župnijski in občinski uradi, krajni šolski sveti, šolska vodstva in slovenski kmetje.

Iz Šoštanja. Poslovili so se v nedeljo čitalničarji od odhajajočega predsednika, poslovili so se tržani, obrtniki, okoličani ter prijatelji in častilci od gospoda dr. Karola Chloupeka, zdravnika v Velenju, kateri se preseli v Ljutomer kot distriktni zdravnik. Udeležba je bila mnogobrojna. Iz mnogih nagovorov polnih izrazov ljubezni, hvaležnosti ter navdušenja do vrlega narodnjaka, do izkušnega veščaka zdravnika, se je razvidelo, kako priljubljen je bil g. dr. Chloupek. Ljutomerčanom čestitamo k tej pridobitvi. Gosp. dr. Chloupeku in obitelji kličemo: Z Bogom, na svidenje!

Od Rogaške Slatine se nam poroča: Dne 7. okt. je na Velikih Rodnah pogorel kmet Franc Hernavs. Škode ima za 6000 K. Bil je zavarovan pri banki »Slaviji« za 2000 K. Ker po leti ni mogel plačati zavarovalnine, mu je generalni zastop obrok podaljšal do 15. oktobra s pristavkom, ako med tem časom pogori, da ničesar ne dobi. In tako bode revež še menda res ob zavarovalnino.

Iz drugih krajev.

Jakob Aleševac umrl. V Ljubljani je umrl v 58. letu svoje dobe bivši urednik šaljivega lista »Brenčelja« slovenski pisatelj Jakob Aleševac. Njegove zasluge za probujo slovenske zavesti so velike. Kot časnikar se je boril za uveljavljanje krščanskih načel v javnosti. Blag mu spomin!

V Pragi je 30 Slovencev zapisanih na vseučilišču.

Kuga v Italiji. Italijanska vlada razglasa, da je kuga v Neapolju popolno prenehala.

Kardinal dr. Missia, knezonadškof gorški, je obolel, vendar njegovo stanje ne vzbuja nobene nevarnosti.

Proti kajenju mladine. »Slovenski učitelj« piše: V naši dobi se mnogo govori, piše in dela proti uživanju alkohola. V Severni Ameriki pa se vstrajno bore ne samo proti alkoholu, temveč tudi proti nikotinu. V Čikagi se ne smejo prodajati cigarete brez posebnega dovoljenja, a 600 korakov od šole se sploh ne sme prodajati nikak tobak. Izmed zapadnih držav se bojujejo zoper nikotin zlasti država Oklahoma. Ta je izdala 1. maja t. l. strogo odredbo, ki prepoveduje uvoz cigaret in papirja za cigarete. Osebam pod petnajstimi leti se tobak sploh ne sme prodajati. Kazen za kršenje tega zakona je do-

ločena za 10—200 dolarjev. — Pri nas se zoper ta strup premalo stori.

Društvene zadeve.

Gledališčna predstava v Mariboru. V Narodnem domu se bo dne 3. novembra predstavljala znana igra »Mlinar in njegova hči.« Že danes opozarjamo slavno občinstvo na to predstavo.

Podporno društvo organistov. Vabilo k občnem zboru »Podpornega društva organistov s sedežem v Celju«, ki se vrši dne 5. novembra 1901, ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani »Katoliškega doma« v Ljubljani. Vspored: 1. Ogovor predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Premenitev pravil; 5. Volitev novega odbora in dveh nadzornikov; 6. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vrši se drugi dve uri kasneje, pri katerem se sklepa v smislu § 24. dr. pr. ne glede na število udeležencev. Redne ude zastopajo lahko pooblaščenca, vendar tem ni dovoljeno več udov zastopati. Vsi samostojni predlogi morajo se vsaj 8 dni pred občnim zborom društvenemu vodstvu naznaniti. V zvezi z občnim zborom bere se ob 9. uri dop. sv. maša v nunski cerkvi, pri kateri poje iz prijaznosti samostanski pevski zbor. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Sv. Križ tik Slatine. Slov. katoliško politično društvo ima svoj redni letni zbor in ob enem javni shod prihodnje nedelje, dne 27. oktobra popoldne ob 3. uri v gostilni g. Fr. Ogrizka. Govorili bodo gg. deželni poslanec dr. Fr. Jurtela, kaplan I. Bosina in veleposestnik Fr. Mlakar. Domačini in sosede, pridite v obilnem številu!

Cerkvene zadeve.

Cecilija. Družba sv. Mohorja v Celovcu je izdala drugi, popravljeni in pomnoženi natis I. dela cerkvene pesmarice »Cecilija«. Uredil Anton Foerster. Knjiga se naroča pri družbi sv. Mohorja v Celovcu. Vsebina je razdeljena: 1. mašne pesmi, 2. cerkveno leto, 3. k blagoslovu, 4. razne pesmi. Nekaj pesmi, ki so ustrezale le boljšim cerkvenim zborom, se je nadomestilo z ložjimi, pridjalo pa več drugih potrebnih.

Ne prenašli se v sodbi! V Dublinu, znanem mestu Irske, je v nekej gostilni ležal bolnik v zadnjih izdihih. Poklicati je dal duhovnika. Bila je temna noč; dež je lil in divjala je nevihta. Vsejedno, duhovnika to ni nič zadrževalo — urno je hitel k bolniku in vestno opravil svoje opravilo. Odhajajočega je gostilničar, protestant, povabil v gorko svojo izbico in mu je dobro postregel. Razgovarjala sta se o tem in onem in slednjič mu je omenil gostilničar, kako ugodno življenje imajo škofje, kardinali. »Vaš kardinal sedaj, ko vi v tej nevihti bolnike obiskujete, gotovo sedi v topli sobi pri dobro obloženi mizi!« Zavrnil ga je duhovnik: »Tega ne morete vedeti, vi ga morda napak sodite!« »Ne verjamem, da bi ga krivo obsojeval.« »Prav gotovo vem, da to ni resnica; do sedaj me še niste vprašali za moje ime.« »Pa kdo ste vi?« »Jaz sem — kardinal Kullen!« Odšel je blagi, vneti dušni pastir, kakor je prišel, dasi mu je gostilničar ponujal svojo kočijo, ki ga popelje domov. Ne, raje je v neurju stopal domov po blatnih, deževnih ulicah. Minulo je bilo potem le malo dnij — in gostilničar-protestant je obiskal kardinala, pokleknil predenj in ga prosil za sprejem v sv. cerkev. Zelja se mu je izpolnila; postal je izgleden katoličan.

Po »Danici«.

Gospodarske stvari.

XI. letopis slovenskih posojilnic za l. 1900. Sestavil Franjo Jost, tajnik »Zveze

slovenskih posojilnic« v Celju. Pravzaprav bi moral biti napis XI. letopis posojilnic, združenih v »Zvezi slovenskih posojilnic«, kajti od izven-zvezinih posojilnic so navedena samo imena. Predsednik in tajnik »Zveze« sta tožila na zadnjem občnem zboru »Zveze«, da od »Gospodarske zveze« v Ljubljani ni bilo mogoče dobiti nobenih statističnih podatkov. Nam se to ne zdi čudno, kajti pri današnjih žalostnih razmerah bi s tem ponudila »Gospodarska zveza« svojim političnim nasprotnikom le orožje za nove brezstidne in neosnovane napade na njene organizme. V celjski »Zvezi« je združenih 102 posojilnic, vseh slovenskih posojilnic pa je 223. Skupni denarni promet vseh v »Zvezi slovenskih posojilnic« stoječih denarnih zavodov l. 1900 je znašal 72.710.738 95. V »Letopisu« je navedenega še mnogo drugega statističnega materiala, ki je gotovo za poslovanje posojilnic tuintam potreben in koristen. Tem bolj nedoumno se nam ravno zdi, da je g. revizor na letošnjem občnem zboru imel priložnost se pritoževati, da mu je mnogo posojilnic vrnilo Letopis. Zopet en dokaz, da mi Slovenci še tega ne znamo rabiti, kar imamo. V »zaključku« govori g. revizor kot učitelj in svetovalec k posojilnicam. Dobro je, da se je objavil že tudi načrt zakona o oblikatorni reviziji pridobitnih in gospodarskih zadrug. Važne razsodbe in ukazi višjih instanc bodo posojilničarjem dobro služila, če jih bodo le prečitali. Letopis XI. slovenskih posojilnic za l. 1900 je delo, kakoršnih imamo v narodno gospodarskem slovenskem slovstvu malo, in dela res vso čast marljivemu revizorju.

Zveza slovenskih posojilnic je imela dne 17. oktobra v Narodnem domu v Celju redni občni zbor. Navzočih je bilo 22 pooblaščenecv. Ko je predsednik gosp. Miha Vošnjak pozdravil navzoče zborovalce, začel je poročati revizor »Zveze« g. Jošt o združenih posojilnicah. Začudenje je vzbudilo, ko je rekel, da se nekatere koroške posojilnice odcepljajo od »Zveze« in kar je še žalostnejše, da se nameravajo zvezati z nemškimi posojilnicami. Gmotno-gospodarska načela naj bi nikdar ne nadvladovala narodno-idealnih načel! G. revizor je pohvalil večino posojilnic, da redno in pravilno poslujejo. Bil pa bi lahko povsodi vzoren red, ako bi se ubogali revizorjevi nasveti. No, kadar bo revizija obvezna, imel bo tudi gosp. revizor več upliva. Zanimiv razgovor se je razplel o odpovednem roku hranilnih vlog. Sklenilo se je nazadnje, potom okrožnice naznaniti vsem posojilnicam, naj določijo posojilnice same odpovedne roke ter jih naznanijo posojilničnim udom vsako leto do 1. decembra. Naznanjeni roki veljajo vedno nespremenljivo za prihodnje leto. Volil se je stari odbor, le namesto odstopivšega g. Podgorca se je izvolil celjski vikar g. Rančigaj. G. revizor se je izrazil v svojem poročilu, da mu je nerazumljivo, zakaj se nekatere štajerske posojilnice nočejo pridružiti »Zvezi«. Ker mislimo, da je na tem pojavu krivo tudi zadržanje »Zveze« nasproti različnim socialnim organizmom, še bomo, ako bo priložnost, o tem govorili.

Listnica uredništva. Fram: Hvala! Pride prihodnjič. Klanjamo se! — Sv. Ana na Kremb. Predali za dopise so bili že prepolni, ko smo dobili Vašega. A prihodnjič gotovo. Prav dobro, to bo smeha! Iskrene pozdrave! G. I. V. Sv. Jurij ob Ščavnici! Vi ste vzorno marljivi v dopisovanju. Hvala Vam! A z nami imejte potrpljenje, ker nam gre s prostorom trda. Rodoljubne pozdrave! — Iz Videža pri Slov. Bistrici. Ni prostora več! Prihodnjič! Bog živi! — Lemberg pri Šmarju. Seveda bi »izjavo« lahko izrabili! Če bi jo moral storiti kaki »klerikalci«, skozi vse liste bi šla. A nam je ugled vaega stanu več vreden, nego hipni taktični uspeh. Širimo! — Iz rogaškega okraja. Prepozno, prihodnjič. Širimo!

Loterijske številke.

Linc 19. okt. 1901. 1, 10, 83, 66, 55
Trst « » » 63, 60, 15, 85, 81